

[Rytter.]

holdene ikke i Øjeblikket er saaledes, maa vi jo ogsaa regne med Fremtiden, og det kan da altsaa meget let ske, at et enkelt Parti udpeger 5 Medlemmer af de 9; under alle Omstændigheder vil det uden særlige Kombinationer kunne vælge de 4 Medlemmer. Jeg synes, dette er urigtigt, og derfor vil jeg meget gerne henstille, om man ikke kunde tænke sig den Ændring, at det blev Forældreraadene i Stedet for Borgerrepræsentationen, som skulde vælge 4 Medlemmer.

Under Diskussionen i Folketinget om dette Spørgsmaal blev det ogsaa sagt fra vor Side, at vi kunde tænke os en anden Ordning, hvis man kunde blive enig derom, blot man kunde komme bort fra den Ordning, der her er foreslaaet. I den Forbindelse kom man ind paa Spørgsmaalet om Tilsynsloven, og den konservative Ordfører Hr. Bindslev benyttede Lejligheden til at falde noget vel stærkt, synes jeg, over Venstre. Jeg har hørt lignende Betragtninger rundt om fra Landets Talerstole, men jeg synes ikke, man skulde høre dem her i Rigsdagen: at det var Venstre, der havde Skylden, at Venstre havde været medvirkende til det og det; og at vi derfor ikke var de rette til at tale om dette Spørgsmaal. Det er efter min Mening hvorstændig forkert, og jeg skal kort sige hvorfor, ogsaa fordi det forklarer den Betydning, vi tillægger Forældreraadene. For det første har man altid baade fra konservativ Side og fra Venstres Side, for Resten ogsaa fra anden Side, været enig om, at Præsten i Skolekommissionen ikke kunde faa megen Indflydelse i København, hvor der er ca. 60 Skoler med ca. 60 000 Børn. Det er ganske naturligt, at Præstens Indflydelse i Skolekommissionen bliver mindre paa Grund af det store Omraade, og derfor har man ogsaa fra alle Sider været enig om, at Præsten i Skolekommissionen ikke havde ret stor Myndighed. Fra konservativ Side og fra Venstres Side var vi enige om, at det derimod vilde være godt at beholde en Præst, eventuelt Provsten, i Skoledirektionen, og vi stod altsaa Side om Side paa dette Standpunkt. Det kunde imidlertid ikke gennemføres, og da man saa ogsaa fra Kirkens Side hævdede, at det i Virkeligheden ikke kunde hjælpe, at der sad en Præst eller en Provst i Skoledirektionen paa Grund af det store Omraade, det drejede sig om, gik vi over til det Synspunkt, at det var bedre, at Forældrene selv fik nogen Myndighed, for saa vilde kristeligt sindede Forældre sørge for at faa en vis Indflydelse paa Religionsundervis-

ningen o. s. v. Herved kom man altsaa ind paa Spørgsmaalet om Forældreraadene. Vi syntes, vi maatte indtage denne Stilling, ogsaa under Hensyn til, at man fra konservativ Side paa samme Tidspunkt ikke holdt paa det kirkelige Element i den sønderjyske Lov. Vi sagde altsaa: Naar man ikke gør det med Hensyn til Sønderjylland, hvorfor i al Verden saa gøre det med Hensyn til København. Et af de konservative Medlemmer af den store Skolekommission sluttede sig ogsaa til den Opfattelse, at man ikke kunde beholde Præsten i Skolekommissionen og Provsten i Skoledirektionen, man maatte bort derfra. Men naar Forholdet var saaledes for de Konservatives Vedkommende, synes jeg, det er med Urette, at man nu fra den Side falder over os, saa meget mere som det Standpunkt, vi fik gennemført om; at Forældreraadet skulde vælges direkte af Forældrene ved den paagældende lokale Skole, hvor de altsaa vilde faa stor Indflydelse, synes at være det eneste korrekte.

Det er ogsaa i Harmoni hermed, at vi nu foreslaar at lade Forældrene afgøre, hvem der skal være det fjerde Medlem. Jeg vil derfor bede om, at vi ikke kommer ind paa gamle Stridigheder, og at man ikke fra konservativ Side falder over os, naar vi anfører de Synspunkter, som jeg her har gjort gældende, og som det vil være vanskeligt for de Konservative at modbevise.

Jeg spørger altsaa den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig foruden den anden Ændring, at man forandrer Bestemmelsen i § 12, Stk. 1, 3) og 4), saaledes at de 3 Medlemmer vælges af Borgerrepræsentationen og de 4 af Forældreraadene.

Jeg har nu søgt at præcisere vore Synspunkter, men i øvrigt kan den højtærede Minister regne med, at under de foreliggende Forhold, hvor Lovforslaget administreres, skønt det endnu ikke er vedtaget i Rigsdagen, hvilket ikke kan være behageligt for den højtærede Minister, vil vi være med til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget. Men jeg vil, som sagt, henstille til Ministeren, at han tager med Velvilje mod disse to Ændringsforslag.

Hendriksen: Min Gruppe kan tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det foreligger, og jeg har som Følge heraf ikke mange Bemærkninger at gøre. Dog vil jeg gerne fremhæve, at § 13 forekommer mig at være noget ejendommeligt og noget søgt. I denne Paragraf bestemmes det, at de nuværende Borgmestre og Raadmænd skal fratræde den 31. Marts 1938, og at der skal foretages Nyvalg af Borgmestre og Raad-